

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SS. Pergentinus Et Laurentinus MM. 3. Iunii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

peccatori infernum, Christianis Crucem commendavit.
S. Ambros. serm. de Pass.

SS. PERGENTINUS ET LAURENTINUS
MM. 3. Iunii.

NON minùs sanctum quàm nobile par fratrum
PERGENTINVM & LAURENTINVM aspicias,
quorum nomen Aretini cives ad Tiburtium pie-
tatis hostem delaturi hæc accusationis capita ha-
buere; ludum literarium eos quotidie frequenta-
re: rimari arcana Philosophiæ Christianæ; & jam
privatim exercere magisterium ejusdem sectæ; id
si publicè audeant, neminem fore, quem non elo-
quentiâ sint corrupturi. Tiburtius propriâ con-
fessione convictos, inviolatos tamen abire passus
est, tantò nequior, quantò blandior. Nihil deinde
de more suo remittentes cædi fustibus jussit, pla-
gisque obfaturatos inediâ plecti. Tridui jejunio
maceratis Angelus mensam struxit de cælesti penu
cellaque; cujus delicias qui gustet, sentiat profe-
ctò, obsonare famem tanti fuisse. Allapsa simul
cælo lux, & sponte laxatis carceris foribus, Chri-
stianis cum Pergentinâ sorore ad captivos via pa-
ruit: sed ii cæli nectare ebriis fugam suadere ag-
gressi frustra fuerunt. Carnificum contra ad mor-
tem eos evocantium suavissimæ voces visæ, quam
priusquam oppeterent, saxeam Jovis statuam ar-
dore precum suarum in modum ceræ coëgerunt
liquefcere. Illustre miraculum inquires; imitabile
tamen: potes tu quoque Bacchum, Venerem,
aliaque improbæ mentis idola precibus extin-
guere. *Ex Surio.*

*Quacunque vitia habemus & quocunque peccata,
tot recentes habemus Deos. Iratus sum; ira mihi Deus*

4. Junii. VITÆ SANCTORVM. 279
est. Vidi mulierem & concupivi; libido mihi Deus est.
Vnusquisque enim quod cupit & veneratur, hoc illi
Deus est. S. Hieron. in pf. 180.

S. GUALTERIVS C. 4. Junii.

Dubitabit aliquis GVALTERIVM mundi sidus
dicere? cum humerum stellâ insignitus in
lucem prodierit, divino munere parentibus con-
cessus, Numini Basilicam invicem spondentibus.
Gratiarum domicilium diceres, tanta erat oris ve-
nustas, tanta morum elegantia. Magnis pro eo
studiis certatum est, cælo terraque tantum decus
ad se rapientibus. Præfecti urbis filia oculos in
eum conjecerat, optabatque sponsum, spe tantò
certiore, quantò inter Romanas Nymphas emi-
nebat, & sanè, si quid mortale amandum fuerat,
tulisset primas. Jam parentum vota consenserant,
gratulabaturque pari, & pulcherrimo conjugio
Romæ cum GVALTERIVS generoso fastu condi-
tionem aspernatus, negavit feminam ullam toto
orbe dignam se marito: translatisque in cælum
desideriis, castarum mentium sponsum virginita-
ris sibi voto devinxit. Id tamen consilium paren-
tes insaniam vocarunt, & extorquere filio non
verbis tantum, sed verberibus etiam sunt conati:
ut neutris flecteretur; vox allapsa cælo fugam
adolescenti suasit, quam cum Armeno Sacerdote
in Picenum instituit; ubi deinceps eo virtutum
splendore vixit, ut palàm fecerit æquum fuisse
eum stellatum nasci. Parentes diu perquisitum
denique reperere, sed jam inediâ squalidum,
alioque, quam quem Roma suspexerat, vultu. Ille
tamen Deo plenus factum iis suum non approba-
vit tantum, sed ut imitarentur, induxit; quem
finem